

sleppa at arbeiða har, ið arbeiðast má — millum teir stýrandi í Danmark — roynur hon í hvørjari syftu og hvørjari vendu at káva útyvir fyri at vleiða. Hon veit eisini, at føroyskir javnaðarmenn aldri koma at standa so heftir á Damatingi, at teir ikki av fullum alvi kunnu arbeiða fyri Føroya fólks málum har, men tað er væl júst henda vitan hennara, ið ger hana so út av lagi øra — so »disperate».

Tað er einki at ivast í, at hvør menniskja sum setur seg at hugsa gjølla um henda so væl sum aðrar spurningar, ið frammi eru í okkara politikki nú, uttan iva og uttan døvl fer á val hin 28. í h. m. og setur javnaðarmenn inn á ting

javnaðarpolitikkur
er arbeiðarpolitikkur
Arbeiðari.

Hvør heldur landinum uppi?

(Framhald.)

Tá ein talar við afturbaldsmenn um tað, at fiskimenn skulu standa á egnum beinum, verða sínir egnu menn, fær ein tíðint tað svar: »Vit kunnu ikki umvera reiðarar, keypmenn, grosserarar o. s. fr.» Hertil er at siga, at sjálvandi skal ein vera reiðari fyri skipinum og skipa fyri heima eftir, meðan fiskimennin eru burtur; men hví skal hann eiga skipið fyri tí?

Hann kann vera reiðari, um hann ikki eigir skipið. Hann fær sáa lön fyri silt arbeið, og sáa hefur hann einki at siga. Hann skal ikki ráða fyri, hvar fiskurin skal seljast — sjálvandi skal hann hava ta ábyrgd, at hann skal kunna eftir, hvar bestur prisur kann fást, ífall fiskurin verður seldur sum saltfiskur; men málið má verða tað, at veiðan verður virkað til klippfisk og tá seld til hægsta dagspris.

Hetta kann ikki lata seg gera, siga afturbaldsmenn, millum annað av tí orsök, at skipini eru so ógvuliga dýr. Harfyri er tað best, at útgerðarmennin eiga skipini.

Hetta er fyri ein part rætt — men bert fyri ein part.

Tað er rætt, at skipini eru somikið dýr nú bæði at keypa og viðlíkahalda, at er torført at fáa endarnar at røkka saman uttan so, at útreiðslurnar fást bilgiri og veiðan selist dýr.

Hetta vita vit; men vit vita eisini, at ífall landshandil verður stovnaður, so skulu skipini fáa útreiðslurnar so bilugar sum gjørligt og á so lagalig vilkor, at skipseigararnir ikki skulu verða noyddir at selja veiðuna í úrtíð.

Er tað so, at staturin framvegis letur studning til skipakeyp, og tað vóna vit, at hann ger enn nøkur ár, meðan tíðin er so ólagalig, so fáa fiskimenn studning eins væl og reiðarar — ikki miðni ið hvussu er.

A.S. BALSLEV & CO. Telefoner Nr. 20 og 237. Trælastadeling Nr. 194. THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkelvne - Komfurer - Galv. Bølgejern -
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Bør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, skiparar ella partafeløg hava tessvegna líka góð líkindi sum keypmenn fyri at keypa skip. Fáa fiskimenninir so lagt sær fiskapláss og bygt sær turkihús sjálvir, so eru líkindi til at gerast sjálvbjargir — og tað má verða málið, sum allir góðir Føroyingar arbeiða fram ímóti.

Herum meira í næstu grein.
J. H. Danbjørg.

Viðmerkingar.

„Dimmalættingar“
„Blaar í Øjnene“.

Á sinni legði »Dimmalætting» út við øllum teim grovustu skotum, ið hennara fantasiur kundi skapa, ímóti sjálvvari hugsjónini ella tankanum viðvíkjandi stímbran av fiskimennum og reiðarum at lata landið m. a. taka einkarsølu við olju, salti og koli og øðrum og yvir taka brunatrygging, peningavesini o. s. fr.

Hesa »idee», hesa hugsjón, hesa inntøku- og frigeringarleið fyri land og fólk okkara royndi »Dimmalætting», láturverjan fyri teir einstøku stóru »privatar», at skjóta í sorl. Øðisligar vóru tær ræðimyndir hon setti upp, Gabelsmonopol og miðaldartíðin var grivin upp sum nakað eingla-ligt afturíðandi tí, ið javnaðarmenn vildu færa landið út í.

Men so við og við kom hon at leggja til merkis at fólkid — hiit hugandi fólkid — ikki lat seg ræða av grýlumyndum. Sjálvt innanfyri teir »bestu» sambandsstuðlarnar fullu fleiri og fleiri fyri javnaðarmanna solumkláru argumentum — »og fóru yvirum» og reistu kravið innanfyri sambandsins stjórnar-ring um at lata andstöðuna móti javnaðarmennum í hesum málum falla. Men afturbaldið innanfyri ringin var so stórt og sterkt, at hetta valmeindandi krav varð kært.

Nú kennir »Dimmalætting» seg tí sum avvápnad í sjálvri høvuðssakini. Hon hefur við sorg og trega »skrínlaft» grýlskhortarnar. Og nú roynir hon — aftaná at hava uppgivið at »benægte Fakta» í javnaðarmanna upplýsing um spurnaðin og vinningin við einkarsolumálum — nú líkasum smeltir hon sær skammirðnandi í ein

krók og roynur at kasta monnum »Blaar í Øjnene» við at innbilla teim, at hin socialistiski flokkurin í Danmark, ið t. d. við seinasta val hevði einkarsolumál á síni stevnuskrá, ikki vil fremja, ja ikki vil vita av einkarsolumálum hjá teim føroysku javnaðarmennum. Henda stóða skuldu, sigur »Dimma», koma fram í einum ministeriu brævi til løgtingið. Hvussu ósatt, hvussu rangvørg, hvussu avgjørt »Blaar í Øjnene» henda frásøgn »Dimmalætting» er, prógva best A. Samuelsens egna orð á tingi, har hann sigur, at ministeriðs bræv viðvíkjandi teim av javnaðarmennum reistu málum var vælviljandi. Og tað var tað eisini. »Dimma» ger sær sjálvum tí eina tenastu við at stinga slitt »Blaar í Øjnene» í sín brátt yvirfylla skammarmálum.

Sjálvtýrið — tess nýggja program og jarðarspurningurin.

Sjálvtýrisflokkurin — tað er tó vist beinari at siga: ein partur av honum, kauska hin minni parturin, at døma eftir mót-mælislistunum innanfyri flokkin — hevur kunngjørt eina nýggja stevnuskrá!

Tað er stuttligt at lesa hana.

Tað stuttliga er, at ein líkasum fólr og kennir, at javnaðarmanna stóra framgongd hevur lopið kvøkk í. Tí hesin doyggjandi flokkur hevur roynt at tíkið dyk á seg og ið hvussu er til 28. januar at skorið nakað av síni stökk-konservatismu burtur og sett nokur javnaðarmál inn í staðin, men tó so leyst og ullint, at tað skal bera til at rýma frá teim seinri.

Men knívrin hevur ikki verið nóg hvassar, nóg radikalar. Hin konservativa røtin stendur eftiri. Jóanes og Niclas kunna gleða seg við, at teirra hjartal-mál, teirra afturbald og ófrísinni blómar enn innanfyri sjálvt tær nýggja programrammurnar. Hetta kemur sjónskilgast fram í jarðarspurninginum. Herstingur fram knýtlnevin, berur, harður við jørnkúgum móti jarð-reforminum. Hann skal drepað — og so kunna menn kanska sleppa at spæla leikin um aftur, ið spældur varð frá 1908—30: Ein trí ára kommissión við yvir 1000 síða áliti — men ongum úrsliti!

Hvør einasti arbeiðsmaður, hvør einasti traðarmaður, hvør einasti óðalsmaður, hvør einasti maður, ið umir okkara jarð-brúki væl, má spenna fótur í bekk móti hesum.

Sjálvtýrið má ikki sleppa at drepa jarðareformin.

60 ár.

Týsdagin 7. í hesum mánaði fylti frú Anna Kathrina Nolsøe í Vági 60 ár.

Hon og maður hennara, Niels Nolsøe, lögtingsmaður, eru bæði fodd í Trongisvág og eru av fátækum fólki. Tey báðu har í fleiri ár og fluttu síðani til Vágs. Familjuliv teirra hevur verið eydnuríkt.

Frú Anna K. Nolsøe, ið er næstelt av 10 systkindum, eigur 10 børn, sum øll eru á lvi og heilsugóð. Og hon og maðurin seta stóran pris uppá at hava henda stóra barnaflokk uttanum seg.

Hvør og ein kann hugsa sær, at ein móður, sum hevur átt 10 børn, og bert hevur havt at liva av tað, sum ein vanligur arbeiðsmaður í Føroyum tennar, ofta má hava havt tað trupult og hava hert nakað nógv av livsins heiskleika; men tað má sigast til hennara rós, at hon altíð hevur dugað at laga seg eftir lagnum og tíkið alla mót-gongd við einum lottum sinnalagi og góðum hyri. Húsliga hjálp hevur hon sjáldan haft rá at fingið sær, men hevur sjálv roynt at stríðst og strevast og tíkið tey tungu tøkini.

Fyri einum 20 árum síðani fluttu tey til Vágs, og har hava tey vunnið sær hópin av vin-fólki, ið altíð eru vis í at kunna hita tey frýntlig og væl hyrd.

Niels Nolsøe fyllur til heystar 60 ár, so aldursmunur teirra millum er at kalla eingin.

Vit ynskja frú A. K. Nolsøe góða eydnu og at henni og manninum má vera lagað at ferðast okkara millum í mong ár enn.

L. M. N.

Tá svenska reyðakross- stöðin varð oyðiløgd.

Í seinasta blaði søgdu vit leysliga frá tí herviliga álopi, Italia-menn gjørdi á hina svensku reyðakross-stöðina í Abessiníu. Hetta herverk mátti sjálvandi vekja stóran harm um allan heiminn, og blóðini hava eisini verið full av trúgveidigum frá hesi hending og álopum á Italianmenn. »Social-Demokraten» skrivur 5. í h. m.:

Angrebet kom, efter at Flyverne i flere Dage havde truet med „Repressalier“.

Stockholm.

Det svenske Udenrigsministerium meddeler Lørdag Eftermiddag: Den britiske Minister i Addis Abeba's Telegram til Udenrigsministeriet, dateret den 2. Januar, indeholder følgende Beretning om Flyvebombardementet paa den svenske Ambulance:

— Følgende Detailler er i Dag givet mig af Udenrigsministeriet paa Grundlag af et Telegram, som i Gaar Aftes blev modtaget fra Ras Desta:

Mandag den 30. December Kl. 7 Form, fløj 12 italienske Flyvemaskiner over de abessinske Linjer, nedkastende Flyveblade. I disse Flyveblade, som var undertegnet Graziani, gjordes gældende, at Abessiniere i Strid med gældende Traktater havde halshugget en italiensk Flyver, der var taget til Fange af dem og at Abessiniere skulde demgælde herfor i Form af Repressalier.

Kl. 7.15 Formiddag overfløj Aeroplanerne i 300 Meters Højde den svenske Røde Kors Ambulance, som de sidste 8 Dage havde haft Stæde paa Sletten ved Malka Didaka.

Denne Plads er ikke afsat paa noget Kort, men antages at være liggende i Ganale Doria-Dalen, omkring 20 engelske Mil nord-vest fra Dolo, tilbørlig mærket med Røde Kors-tegnet.

Patienterne dræbtes i Hænderne paa Lægerne.

Flyvemaskinerne var dagligt fløjet hen over Ambulancen uden at angribe. Pludselig udsattes Ambulancen for et hæftigt Bombardement med eksplosive Bomber og Gashommer. En af de første Bomber faldt paa Operationsteltet og saarede Dr. Hylander i den højre Side samt dennes svenske Assistent i Kæberne og Tungen. To saarede Abessiniere, som laa ved siden af dem, dræbtes.

Alle Ambulancens Telle udsattes derefter for Mitrailloesild. 28 Patienter og omtent 50 Assistent dræbtes. To Lastautomobiler og alle Medikamenter, Instrumenter og hele Lægeudrustningen i Operationsteltet ødelagdes.

De to saarede Læger er flyttet til Nuggeli. Resten af Ambulancen menes stadig at befinde sig paa Stedet for Angrebet.

To Flyvemaskiner skulde, meddeler den britiske Minister videre, afgaa fra Addis Abeba for at hente de to saarede Læger. I disse Maskiner befandt sig den svenske Konsul, Dr. Haner samt den internationale Røde Kors' Delegerede, Dr. Junod, hvilke skulde undersøge de faktiske Forhold. Den italienske Regering blev gennem Geneve notificeret om Udsendelsen af disse Aeroplaner.

Ubeskriveligt Blodbad.

Addis Abeba.
Dr. Hylander, der sammen med sin Kollega, Dr. Smith,